

en god Øvelse for ham, for det er sikkert umuligt at være Trafikminister uden at have Ben i Næsen, og jeg ønsker ham inderligt, at han øver sig paa at faa Ben i Næsen, saa at han virkelig faar den fornødne Autoritet derinde i Jernbanekontorerne, og at han virkelig ogsaa der kan staa fast paa, at Folketingets Villie skal respekteres, naar det gælder om at gennemføre de Love, som her ere vedtagne — somme Tider kniber det jo noget med det.

Saa er der en hel Del Medlemmer, der have talt om Skattespørgsmaalet og allesammen have spurgt efter et retfærdigt Skattegrundlag. Ja, det var dejligt, om vi kunde finde et retfærdigt Skattegrundlag. Men Guderne maa vide, hvor det ligger. Man siger, det ligger i Jordværdiskatten. Ja, hvis vi kunde betale Skat med Torne og Tidsler, ligger det sikkert der. Men vi skulle jo betale med ren og skær Mønt, og saa skal Jorden saamænd aves og kues og tæmmes, hvis den overhovedet skal give det, som giver ren og skær Mønt, og naar Menneskene skulle være med i Spillet for at skaffe Værdierne, ja, saa kan man være ganske rolig for, at saa bliver det ikke saa let at faa det retfærdige Skattegrundlag. Nej, det er allerede adskillige Aar siden, jeg blæste ad Refærdigheden i Skattespørgsmaalet. Lad os nøjes med, at det er taaleligt; det er kanske det, der kan skaffes til Veje, og kunne vi faa et taaleligt Grundlag, kunne vi være tilfredse. Jeg tror ogsaa, at Jordværdiskatten kan bruges, men jeg tror saamænd aldrig, den bliver retfærdig.

Saa sagde det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (Grønborg) noget om Fiskeri og om at skrabe Bunden. Derom har jeg Lyst til at sige et Par Ord, for den Vildfarelse har jeg truffet for mange Aar siden, at naar man kom ud paa Vandet og skulde fiske, kom man let til at tage de sidste Fisk. Nede ved Ulf Sund kom en gammel Mand op hos min Moder hver Morgen og solgte sine Aal. Han fik Mad og Kaffe og saa sad han og snakkede og fortalte væk. Gaar det godt med Fiskeriet? sagde Moder. Ja, nu gaar det meget godt, sagde han, men det er umuligt, at det kan holde, for vi gaa der 3—4 Stykker hver Dag og tage saa mange Aal op. Det ligger saadan noget som 30 Aar tilbage. Saadan lød det den Gang, da der kun var 3—4 Fiskere, og det samme lyder endnu, da der er 100 Fiskere. I Mellemtiden have vi ogsaa faaet Trækvaad, og det lader næsten

til, at Fiskeriet er blevet bedre, efter at de have brugt Trækvaad, og der har aldrig været Mangel paa Fisk. Jeg har en Gang været saa lykkelig at være ude paa Vandet saadan en rigtig smuk Sommerdag. Da kunde man sidde og se Bunden, og jeg er endnu i dette Øjeblik ganske forbavset ved at tænke derpaa, for Aalene laa ikke saadan enkeltvis, nej, de laa i Krølle paa Krølle, og der var rigeligt at tage af, naar man blot kunde faa fat paa dem, og saadan er det sikkert endnu i dette Øjeblik. Og jeg er tilbøjelig til at tro, at det Suk, der lyder om, at Fiskeriet ødelægges, det har saamænd ikke stort paa sig, for Mængden af Fisk er saa stor, og de hytte sig nok.

Endelig gjorde det ærede Medlem en Bemærkning om Underofficererne paa Højskolerne. Det ærede Medlem er jo Højskolelærer selv, og jeg gad da nok vide, om de Tanker, han fremsatte om, hvordan disse Underofficerer optræde paa Højskolen, skyldes hans personlige Erfaringer. Jeg vil nemlig sige, at jeg har ogsaa set Underofficerer paa Højskoler, og jeg har kun set, at man var glad for disse Mennesker paa Højskolen, at det virkelig var en Vinding for de unge Karle, og at de selv tog en Gevinst med sig, naar de rejste hjem igen. Jeg synes derfor, at man kun kan være glad ved den Bevilling, og ved den Vej at gaa for at faa Tonen til at være en anden i Hæren, men det er saa lidt Erfaring, jeg har. Som Højskolelærer har han maaske mere. Jeg vil bede om, at den Bevilling bliver staaende.

Hermed skal jeg slutte, idet jeg ønsker Ministeriet Held og Lykke til at udnytte de Evner, det har til at blive, for ogsaa jeg vil gerne have, det skulde blive et Stykke Tid til.

Sabroe: Saa vidt jeg har haft Evne til at handle, har jeg handlet. Men jeg har ikke besiddet nogen Magt til at kunne afskedige eller paabyde ved Lov eller Cirkulære, at det og det System skulde gennemføres paa vore Opdragelsesanstalter. Men Resultatet af mit og mange andres Arbejde har dog været det, at vi have faaet fjernet de værste Pryglepædagoger omkring paa Børnehjemmene. Maa jeg for øvrigt sige i Parentes til det ærede Medlem, der nu satte sig, at jeg har aldrig anset Møllerup for at være en særlig udpræget Ven af Pryglesystemet. Han er en Mand, som efter min Mening besidder mange gode Egenskaber, men desværre ofte savner Evne til at beherske sig, sær-